

Ta moja dušcha pleschi šcha
 Wot štodseje mišoseži;
 Moj duch a moje šmyšli šche
 Na Boga šu nět i chylone."

Spytujšcho še, l. p! lěz wy taš smilne pscheschiwo
 waschogo blishego sežo byli? lěz wy jogo šchětnu a tež
 jogo duchnu žalosěž k hutschobe brali, a jomu pomogali
 sežo? Och božko! nad jich welimi škjaržy Šesus, ako tam
 nad tymi farisejarami: „Wy wostawijoscho tu šchěšche we
 tej kasni, ako ten šud, tu smilnosěž a tu wěru.“ Won
 škjaržy nad žišchimi, až woni tu smilnosěž pscheschiwo šwo-
 jim starim a namoznym starejšchym wostawiju, a jim togo
 humenka nedawaju; won škjaržy nad starejšchymi, až woni
 tu smilnosěž pscheschiwo šwojich žišchi, a wošebnie pscheschiwo
 jich dušche wostawiju a te žišchi k šchuli nježarže. Won
 škjaržy nad tymi bogatymi, kotarež togo šwěta dobytki
 maju, a šwojogo bratscha tšhadajuzego wiže; kotarež paš
 tu hutschobu psched nim samšnu. Won škjaržy nad šchy-
 knymi, kotarež tomu žalosšnemu blischemu pomogasch mogli,
 a jo nježyńe. Šesus škjaržy tež wošebnie, až te tu smilnosěž
 wostawiju, kotarež tym želascheram to myto wotlamju, a
 pschimołajo jim psches Šakuba (5, 4): „Lej, tych želascherow
 myto, kotarež wasche pola šu šekli, a wot wasš jim wot-
 lamane jo, to woła; a to wołane tych, kenž šu žněli, jo
 pschisčtu do huschowu togo Kněša Zebaotha.“

Wyžežo togodla smilne! ako wasch Woschž smilny jo!
 Ta smilnosěž paš jo jaden plod togo Duchu (Gal. 5, 22).
 Pschopěžo togodla togo šwětego Duchu, aby won šam
 waschu hutschobu še smilnosěžu k tomu blischemu napołniš,